

בג"צ 6743/18

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

העותר: רונן משה

על ידי ב"כ עוה"ד רווית צמח

רחוב אחד העם 35 תל אביב

טל: 03-7266113; פקס: 03-7266222

מחלקת בג"צים

20-09-2018

פרקליטות המדינה

- נ ד -

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבליט

2. פרקליט המדינה, עו"ד שי ניצן

3. מנהל המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, עו"ד דן אלדד

4. ראש יאח"ה, תת-ניצב כורש ברנור

באמצעות פרקליטות המדינה

רחוב צלאח-א-דין 31, ירושלים 9711054

טל: 02-6466590; פקס: 02-6467011

עתירה דחופה למתן צו על-תנאי וצו ביניים לפתיחה בחקירה פלילית

נגד עד המדינה אמנון ליברמן

ועיכוב תחילת ההליך המשפטי הקבוע ליום 7.10.18

ולדיון דחוף בדלתיים סגורות מחשש לשיבוש הליכי משפט

לפי שהמותב הדן בהליך הפלילי גופו (כב' השופט-עמית צבי גורפינקל) כפר ביום 16.9.18 וכן ביום 17.9.18 בסמכותו לדון בעתירה זו שעניינה פתיחה בחקירה פלילית, וזאת לאחר הגשת כתב אישום בת"פ 50380-11-17 מדינת ישראל נ' טלי קידר ואח', מכוח בג"ץ 9131/05 ניר עם כהן ירקות אגודה שיתופית חקלאית בע' נ' מדינת ישראל - משרד התעשייה המסחר והתעסוקה (פורסם בנבו, 06.02.2006) ("הלכת ניר עם כהן"), נאלץ העותר להניח עתירה זו בפני בית המשפט הנכבד. וכך קבע בית המשפט

קמא:

"עניינה של בקשה זו בסמכות היועץ המשפטי לממשלה, ואינה בסמכות בית המשפט".

החלטת כב' השופט (עמית) גורפינקל מיום 16.9.18 מצורפת **כנספח 1** לעתירה זו.

לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו על-תנאי המופנה כלפי המשיבים והמורה להם להתייצב וליתן טעם, מדוע לא יפעלו כדלקמן:

א. יפתחו בחקירה פלילית כנגד אמנון ליברמן ("עד המדינה" ו/או "ליברמן") בגין חשד לסחר בסמים ובכלל זה סחר בסמי אונס מסוג GBL וקטמין, שנתפסו אצלו ביום 24.12.14 ומעולם לא נחקרו;

ב. יפתחו בחקירה פלילית כנגד אמנון ליברמן בגין חשד לביצוע מעשי סדום ו/או אינוס;

בית המשפט הנכבד יתבקש ליתן צו על תנאי כאמור, ולאחר שמיעת הצדדים – להפוך הצו למוחלט.

עתירה לצו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מפניו צו-ביניים שיקבע כי עד להכרעה בעתירה זו, יש לעכב את ההליכים נשוא ת"פ 50380-11-17 מדינת ישראל נ' טלי קידר ואח' הקבועים להוכחות על פי החלטת בית המשפט קמא ליום 7.10.18 ובמסגרתם ניתנה לליברמן חסינות מלאה כעד מדינה, וזאת למרות היותו עבריין עיקרי עובד ציבור בשתי פרשות האישום המיוחסות לעותר.

נוכח העובדה שמאזן הנוחות בעניינו נוטה בבירור לטובת העותר, ובמטרה שלא לסכל את ערך גילוי האמת בהליך הפלילי, אין מנוס לנוכח עתירה זו מפני עיכוב ההליך הפלילי הנ"ל כמפורט בהרחבה בפרק ד' לעתירה זו.

בית המשפט הנכבד עוד מתבקש להורות למשיבים שלא ליידע את עד המדינה או בא כוחו או כל גורם מטעמו בדבר עצם קיום עתירה זו וכן כל פרט ממנה.

יושם אל לב, כי המאשימה כבר העבירה מספר פעמים כתבי טענות בהליך הפלילי לב"כ עד המדינה, עו"ד עודד סבוראי, סירבה ועדיין מסרבת להעביר לידי ההגנה תיעוד וזיכוד של מגעים אלה עמו, ובכלל זה המגעים והודעות הווטס אפ בינו לבין היחידה החוקרת נשוא נסיבות כריתת הסכם עד המדינה בת זמן אמת וכן נשוא ההליך הפלילי (למרות שהעבירה לה הודעה אחת כאמור).

בקשה לדיון דחוף בדלתיים סגורות

לאור המסוכנות הנלווית לצד ביצוע עבירות מעין אלו המאפיינות כל מי שהחזיק מנות של סמי אונס בביתו, לא כל שכן עשרות, ומחשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט, מבקש בזאת העותר מבתי המשפט הנכבד לקבוע דיון דחוף בעתירה בדלתיים סגורות מחשש לשיבוש הליכי משפט.

א. פתח דבר – הלכת ניר עם כהן

1. בפתח הדברים, יצוין כי העותר פנה פעמיים לבית המשפט הדן בהליך הפלילי גופן, אשר כפר בסמכותו לדון בעתירה זו חרף הלכת ניר עם כהן אשר הובאה בפניו. לכן, בעל כורחו נאלץ העותר להניח את עתירתו לפני לבית המשפט הנכבד בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק בעתירה זו:

א. ביום 06.09.19 הניח העותר עתירה זו בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב אשר דן בתיקו הפלילי ת"פ 50380-11-17 מדינת ישראל נ' טלי קידר ואח'. העותר פירט בפני המותב שדן בהליך הפלילי, כב' השופט (עמית) גורפניקל ("המותב"), את תולדות הלכת ניר עם כהן הן בבית משפט נכבד זה, הן בערכאות הדיוניות תוך הפנייה לפסיקת בתי המשפט השונים.

ב. עתירה זו מעט שונה מהעתירה שהונחה בפני המותב, וזאת משום שהמאשימה הסתירה חומר חקירה נוסף בעניין זה עד ליום 06.09.18 (למרות הצהרותיה הקודמות המתועדות בעניין זה). לכן, עתירה זו שהוגשה לבית המשפט קמא ביום 06.09.18 מתוקנת בהתאם לחומר שנשלח לעותר ביום 06.09.18 במקביל להגשת העתירה לפני בית המשפט קמא.

ג. מאחר והעותר סבר כי שגה המותב הנכבד בקבעו כי הדיון בעתירה זו אינה בסמכותו, הפנה אותו בשנית להלכת ניר עם כהן במסגרת בקשה לעיון חוזר ביום 16.09.18. העותר הדגיש בפני המותב, כי בהתאם להלכת ניר עם כהן כבר נקבע ע"י כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי בהחלטתה בת"פ (מחוזי ת"א) 12935-02-17 מדינת ישראל נ' איתמר שמעוני (פורסם בנבו, 09.05.2018), כי בחינת טענות מנהליות הנוגעות לקבלת החלטה לבצע חקירה לאחר הגשת כתב אישום הינן בסמכות ביהמ"ש הדן בהליך הפלילי.

ד. חרף זאת, התעלם המותב הנכבד מן הפסיקה והדברים וקבע ביום 17.09.18 כדלקמן:

"לאחר החלטות רבות בדבר דחיית דיונים כדי לאפשר מיצוי ההליכים המקדמיים, ואף ביטול כל מועדי ההוכחות שנקבעו לפני פגרת בתי המשפט, הגיעה העת לשמוע את התיק, שכתב האישום בו הוגש 11 חודשים לפני המועד הראשון הקבוע להוכחות. אני רואה בפניית הסגורים ככפירה גורפת בתיק, ולפיכך על התביעה לחלק את העדים

לקבוצות לפי מועדי הישיבות שנקבעו, ולשלוח את חלוקת העדים לפי מועדים לסנגורים כדי שיוכלו להיערך לחקירה נגדית. התביעה תוודא התייצבות העדים בבית המשפט לפי לוח הזימונים למתעדים השונים..."

העתק החלטת המותב מיום 17.09.18 מצורף **כנספח 2** לעתירה זו.

לפי שכב' המותב הדיוני כפר בסמכותו לדון בעתירה זו, מפלטו האחרון של העותר הינו במסגרת עתירה זו.

ב. הרקע לעתירה זו

"6. נגע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טובה. כמות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בנגע זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חוזר על האמירות שעניין המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככלי מרכזי במלחמה זו, והצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם בין אם מדובר בבלדר, ובין אם מדובר במי שמעמדו בהיררכיה באותה פעולה ספציפית שעליה נסוב הדיון, גבוה יותר..."

כב' השופטת ד' ברלינר, פסקה 6 בע"פ 4484/05 שגב גונן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.08.2006)

2. ביום 24.12.14 בשעה 06:00 לערך, הידפקו על דלת ביתו של אמנון ליברמן חוקר יחידת אתג"ר ליאור פימה וחוקר יחידת יאח"ה אודי ויאור ברחוב שדרות ההשכלה 17, דירה 28, תל אביב-יפו, והכול במסגרת חקירה פרשת "242".

3. יחד עם צו המעצר שהוצא כנגד ליברמן, הוצג בפניו צו החיפוש שהעניק לשוטרים סמכות לערוך חיפוש מקיף בביתו ואכן השוטרים עשו כך. נספחי הבקשה לצו החיפוש הגנרי מיום 22.12.14 (שאין בו זכר לסמים) עדיין מוסתרים מפני העותר במסגרת ההליך הפלילי חרף דרישותיו לקבלם, וזאת למרות שברור מן הצו דבר קיומם של הנספחים וכן ברור כי החוקרים הגיעו לבית ליברמן לתפוס סמים (אשר ניאותה המאשימה להעביר לידי ההגנה חודשים ארוכים לאחר הגשת כתב האישום).

4. במסגרת החיפוש נתפסו בביתו של ליברמן סמים מסוכנים ובין היתר, עשרות מנות של סמי אונס מסוכנים. דבריו של החוקר ליאור פימה בדו"ח החיפוש הנדון, מדברים בעד עצמם:

"אני מוצא 2 שקיות פלסטיק שקופות עם אבקה לבנה החשודה כסם מסוג קטמין, על אחד השקיות יש מדבקה צהובה עם הכיתוב KETAMIN...אני שואל את החשוד מה זה? הנ"ל השיב "אני לא יודע מה זה" אמרתי לחשוד שזה חומר להרדמת סוסים?...

בדלת הקירור נמצא בקבוקון זכוכית בצבע חום עם נוזל החשוד כסם מסוג GHB, שאלתי האם זה GHB "סם האונס" הנ"ל אמר "אני לא יודע מה זה"..."

העתק דו"ח חיפוש ותפיסה מיום 24.12.14 בביתו של ליברמן מצורף כנספח 4 לעתירה זו.

5. חרף הכמויות הגדולות שנתפסו אצל ליברמן של סמי אונס וסמים מסוכנים אחרים, יופתע בית המשפט הנוכח לגלות כי עד המדינה לא נחקר ביחידה החוקרת ולו במילה אחת אודות סמי האונס בביתו עד עצם היום הזה, ובכלל זה לא במסגרת "עדות ניקיון".

6. גורם כלשהו בלתי ידוע ביחידה החוקרת או בתביעה הכללית החליט שלא לחקור ולו במילה אחת את אמונו ליברמן בגין תוצאות חיפוש זה. במקביל, החליט אותו גורם בלתי ידוע להשתמש בסמי אונס אלו כקלף מיקוח במשא ומתן להסכם עד המדינה בעבירות שחיתות; הסכם שחוקיותו מוטלת בספק רב מטעמים רבים.

7. אותו גורם אשר החליט לא לחקור כלל את ליברמן בחשד לביצוע העבירות המתוארות בפתח עתירה זו, בניין היה נחקר באזהרה כל חשוד שבעולם אשר היו נמצאות אצלו עשרות מנות סמי אונס, החליט כי בשם "המלחמה בשחיתות" יש להפקיר את קורבנות מעגל הסם ואת נפגעות ונפגעי תקיפות מיניות ומעשי אינוס, וזאת גם ללא חקירה וללא עריכת מאזן אינטרסים כלשהו.

8. אותו גורם בלתי ידוע שהחליט לא לחקור את ליברמן בחשד לביצוע העבירות המתוארות בפתח עתירה זו, החליט גם לשחרר אותו באותו היום למעצר בית אשר היה שורץ עדיין סמים שלא נתפסו על ידי היחידה החוקרת, ככל הנראה במסגרת עסקה בלתי מתועדת שנעשתה בין השניים. כך, במקום לשלחו כיאה למי שנמצאו אצלו כמויות כאלה של סמי אונס לבית המעצר.

העתק פרוטוקול הארכת מעצרו של ליברמן מיום 24.12.14 מצורף כנספח 5 לעתירה זו.

9. באותו מעצר בית ביום 29.12.14, ניסה עד המדינה להתאבד, ככל הנראה בעזרת סמי אונס נוספים שעירבב עם אלכוהול. סמים נמצאו עדיין בביתו, משום שלא נתפסו על ידי החוקרים בחיפוש שנערך בביתו ביום 24.12.14 וזאת למרות שאמר לחוקריו בו ביום כי יש עוד סמים בבית. אילו היה נחקר עד המדינה לגבי סמי האונס שברשותו, ייתכן כי היו מוצאים כמויות נוספות של סמי אונס.

העתק זכ"ד רפ"ק אסף ולפיש מיום 29.12.18 המתעד את ניסיון ההתאבדות של ליברמן יומיים לפני חתימתו על ההסכם מצורף **כנספח 6** לעתירה זו.

10. על הסיכון בשחרור לחלופת מעצר אדם החשוד בסחר בסמים, עמד כב' השופט גורפינקל ב ב"ש (מחוזי תל אביב-יפו) 91551/02 מדינת ישראל נ' ויקטור עטיה (פורסם בנבו, 09.07.2002):

"כשמדובר בעבירות של סחר בסמים, במסגרת המלחמה בנגע הסמים, יש להלחם עד חורמה במי שסוחר בסם ומפיצו, וחלופת מעצר לא תועיל הן משום שגם ממעצר בית ניתן לבצע עסקאות סמים בין ע"י העצור עצמו ובין ע"י הפעלת אחרים על ידו, והן משום שמדובר לא רק בחזקת מסוכנות על פי החוק, אלא במסוכנות של ממש כאשר המשיב הוכיח כי אחת לחודש הוא אינו מהסס להפגש עם הסוכן ולמכור לו סמים, עובדה שנמצאים ברשותו סמים ומכאן שמקורות הסם נהירים לו".

11. ביום 31.12.14 (ששה ימים לאחר מציאת סמי האונס אצל ליברמן ויומיים לאחר ניסיון התאבדותו ואשפוזו בבית החולים איכילוב) נחתם עם ליברמן הסכם עד המדינה המקדים בתיק הפלילי נשוא עתירה זו, וביום 23.01.15 נחתם עם ליברמן הסכם עד המדינה הסופי – ללא שזה נחקר, ולו במילה אחת, בחשד לביצוע עבירות בגין סמי האונס.

12. במסגרת הסכם עד המדינה, ליברמן קיבל חסינות מלאה מהעמדה לדין פלוס מעבר ללונדון בחסות המאשימה, הכול בטרם נבדקו כלל סמי האונס; וכן חסינות מלאה מחקירה פלילית.

13. לא רק שמדינת ישראל לא קיימה את חובתה על פי חוק לחקור את אמנון ליברמן בחשד לביצוע עבירות אלו, אלא שמדינת ישראל ייצאה ללונדון את עד המדינה המסוכן לעצמו ולציבור. מאז ועד היום חי לו ליברמן בלונדון, לאחר שהתחתן שם עם אזרח בריטי, כאשר הוא מסתיר את מלוא עברו האמיתי הידוע היטב לרשויות האכיפה במדינת ישראל.

14. כאמור, ביום 22.11.17 הוגש כתב האישום כנגד העותר, במסגרתו אמנון ליברמן צפוי להעיד כעד מדינה – על כך ואודות הקשר הישיר לשני האישומים נגד העותר ידובר בהמשך.

15. מלוא תולדות התנהלות המאשימה בתיק נשוא כתב האישום, החל מיום הגשתו, מפורטת

ומתועדת **בנספח 3**.

16. ביום 02.09.18 נשלחה פנייה לפרקליטה המטפלת בתיק, עו"ד ענבל לוי עם העתקים ליועץ המשפטי לממשלה, לפרקליט המדינה ולמנהל המחלקה הכלכלית, בבקשה לקבל חומרי חקירה נוספים ואת המוצגים שנתפסו בביתו של אמנון ליברמן כדי שההגנה תוכל לבדוק.

17. ביום 06.09.18 התקבל מכתב ב"כ המאשימה, עו"ד ענבל לוי, אליו צורפה לראשונה, עשרה חודשים לאחר הגשת כתב האישום, "חוות דעת מז"פ, שנערכה למוצגים שנתפסו בחיפוש אצל ליברמן" ("חו"ד מז"פ") - חומר חקירה מפברואר 2016 הנוגע לסמי האונס אשר נתפסו ביום מעצרו 24.12.14 אצל עד המדינה עמו נחתמו הסכם עד המדינה המקדים (31.12.14) והסופי (23.1.15).

חו"ד מז"פ זו, אשר התאריך המתנוסס עליה מדבר בעד עצמו ומצדיק הוצאת צו ביניים בעתירה כשלעצמו, הוסתרה מפני ההגנה עד ליום 6.9.18 ומגלה על פניה חומרי חקירה נוספים ומהותיים המוסתרים עד היום מהעותר למרות דרישותיו בכתב לקבלם (דוגמת הנספחים לצו חיפוש הסמים וכן בדיקות המז"פ צו ההשמדה אשר ככל הנראה אינו מתייחס לסמי אונס) ואינם מצויים ברשימות חומרי החקירה ו/או בידו. זאת, למרות דרישות מתועדות חוזרות ונשנות של ההגנה החל מחודש מרץ 2018 לקבלת מלוא חומר החקירה, ובכלל זה הנוגע לסמי האונס שנתפסו אצל ליברמן.

מכתב עו"ד ענבל לוי מיום 06.09.18 מצורף כנספח 7 לעתירה זו.

18. 'ראה בית המשפט הנכבד את מלאכת ההסתרה שביצעה המאשימה:

כבר ביום 28.3.18, כתבה הח"מ אל ב"כ המאשימה כדלקמן בבקשה לקבל, בין היתר, את הפריטים הללו אשר לא הופיעו בשתי רשימות חומרי החקירה שהעברת לידינו:

"12.62 כל דו"חות תפיסת הסמים ואת תוצאות המז"פ מטעם מטא"ר בדבר סוגי הסם והכמויות שנתפסו אצל עד המדינה א' ליברמן, והכול כפי שעולה ומתועד במסגרת דו"ח פעולה זכ"ד תפיסה וסימון מיום 24.12.14 שקיבל את סימון הברקוד 4196;

12.63 מלוא התיעוד אשר הוביל להוצאת צו חיפוש בעניין סמים במסגרת הפרשה הזו (עצם קיום הצו וחיפוש הסמים עולה מדו"ח פעולה של יחידת אתג"ר מיום 24.12.14 - ראו מסמך 4196".

19. עו"ד ענבל לוי השיבה לבקשתנו לעיל במכתב ששלחה ביום 6.5.18, ובין היתר לסעיפים 12.62 וכן 12.63 לעיל, כדלקמן:

"12.62-12.66: ככל שיש בידינו חומר המתייחס לנושאים הללו, הרי שהוא ימצא בחומר החקירה שכבר הועבר" (הדגשה לא במקור).

אם לא ידוע היה לב"כ המאשימה אז, ודאי היה ידוע לה ביום בו כתבה את מכתבה שבסימוכין, כי החומר המבוקש שהתקבל ביום 06.09.18 לא הועבר, לא נרשם ברשימת חומרי החקירה שהועבר לנו עד אז ולא מצוי בידינו.

20. ביום 28.3.18 הוספנו וכתבנו אל ב"כ המאשימה בסעיף 33 למכתבנו הנ"ל, כי "מחומר הראיות בתיק עולה, כי נתפס אצל ליברמן חומר שהיה חשוד כ-GHB (סם אונס) וגם קטמין (חומר הרדמה חזק מאוד המשמש גם אנסים). נבקש לדעת מדוע לא נחקר ליברמן בגין החזקת סמים אלו?".

תשובת ב"כ המאשימה, עו"ד ענבל לוי, אלינו לסעיף 33 הנ"ל שהתקבלה ביום 6.5.18 הייתה, כי "אין בידינו חומר המתייחס למבוקש, מעבר לחומר החקירה".

הנה כי כן, חרף הצהרותיה של המאשימה כי אין בנמצא חומרי חקירה נוספים בנושא, התקבלו ב-06.09.18 חומרים נוספים רלוונטים לסמי האונס.

21. במכתבה כותבת ב"כ המאשימה כי התיק נגד ליברמן בעניין סמי האונס נסגר מחמת "חוסר עניין לציבור", כביכול. כך, אלא ש"הודעת הסגירה של התיק" לא מופיעה באף אחת מארבע רשימות חומרי החקירה, גם לא זו הנוגעת לפרשה 242 ומעולם לא התקבלה לידי ההגנה בתיק הפלילי הנדון - הודעת המאשימה לליברמן על סגירת התיק נגדו, כביכול, והרישום הפלילי שלו בכלל.

פנינו בבקשות למאשימה, כי אם ישנה הודעה בת זמן אמת כאמור, כמו גם הרישום הפלילי של ליברמן - נבקש כי תציג אותן בפנינו בפני בית המשפט הנכבד.

טרם השיבה לנו המאשימה בעניין זה.

למותר לציין כי אין זו בלבד שאין סמי אונס לצריכה עצמית, גם על פי עמדת התביעה הכללית המתועדת בפסקי דין שונים; אלא מעולם לא נפתח תיק נגד ליברמן בחשד לסחר בסמי אונס

ובחשד למעשי אינוס, ליברמן מעולם לא נחקר לגביהם - לכן תמוה בעינינו כי "נסגר" בזמן אמת (זמן החקירה) תיק שכלל לא נפתח ושסמי האנוס בו נבדקו שנה לאחר חתימת הסכם עד המדינה וכשעד המדינה כבר בלונדון בחסות המאשימה (ואין לדעת כלל כיצד הבטיחה את הגעתו או חזרתו לישראל ביום בו תחליט אפילו מטעמיה להעמידו לדין).

ממילא, חוות דעת המז"פ שנשלחה ביום 06.09.18 יחד עם מכתבה של ב"כ המאשימה, מאשרת הימצאות סם אנוס מסוג "GBL" בביתו של ליברמן בעת החיפוש המדובר.

22. לעניין זה מצורפת בזאת **כנספח 8** לעתירה זו זה חוות דעת ראשונית איש מז"פ לשעבר, רפ"ק אבנר רוזנגרטן, מן המכון הפורנזי מיום 8.9.18 המדברת בעד עצמה וממחישה את החומרה שבהימצאות סם ה GBL בביתו של ליברמן. להלן הממצאים העיקריים בחוות דעת המומחה:

2. בישראל GBL הוכנס לפקודת הסמים המסוכנים בשנת 2007. המינון הנדרש לשימוש לרעה ב GBL הוא מיליגרם אחד [נספח 1 בצהוב]. מיליגרם אחד של GBL אקוויולנטי ל 1.6gr של GHB.

בביתו של מר ליברמן נתפסו שני בקבוקים עם נוזל. סך נפח הנוזל שבבקבוקים נמדד במעבדה האנליטית כ- 9 ml. הנוזל זוהה כ- GBL. אין ברשותי את דפי העבודה של המעבדה ואין כל תיעוד חזותי של דו"ח התפיסה. לכן אין באפשרותי לקבוע את מנות (Doses) של GBL שנתפסו בשלב זה. יחד עם זאת ברור כי כמות החומר שהייתה בחזקת מר ליברמן, גדולה מזו שהפורטת בחוות הדעת.

4. בבקבוק אחד מהשניים שנתפסו נמצא ע"פ חוות הדעת מיליגרם אחד. משמעות הממצא היא כי הבקבוק ריק ברובו. ממצא זה מעיד על חשד לשימוש לרעה שכבר נעשה בחומר שאינו מיועד לשימוש עצמי.

.... ביום 24/12/14 נתפסו בביתו של מר ליברמן החומרים החשודים כסמים. החומרים הגיעו למעבדה האנליטית במז"פ ביום 18/01/15. תיק המעבדה נסגר במעבדה האנליטית במז"פ בתאריך 03/02/16 מעט יותר משנה לאחר קבלת המוצגים במעבדה. בהעדר דפי העבודה, לא ניתן לדעת מתי נערכו הבדיקות בפועל. לוח זמנים זה (שנה) הוא ארוך באופן קיצוני ולא סביר, ובוודאי לא לתיקי סמים. לא ראיתי כל הסבר להתארכות זמנים זו.

לוח הזמנים הארוך והבלתי סביר מעלה תמיהות באשר למניעים להתארכות".

23. לתשובת המאשימה מיום 06.09.18 לפיה: "בנסיבות הענין, נסגר התיק נגד ליברמן בחשד להחזקת סמים מסוכנים, בעילה של חוסר ענין לציבור"; "לא נמצאו כל ממצאים אשר העלו חשד כלשהו לעבירה, מלבד החזקת החומר לצריכה עצמית.", התייחס המומחה, קצין בכיר (לשעבר) במו"פ רוזנגרטן בחוות דעתו:

"15. מסעיף 4 במכתב הפרקליטות מתאריך 06/09/18 עולה כי לא נפתח הליך פלילי נגד ליברמן שעניינו הוא החזקת GBL. הסיבה לכך מובאת בסוף אותו סעיף והיא: "החזקת החומר לצריכה עצמית". כאן המקום לציין שוב כי GBL אינו מוחזק לשימוש עצמי אלא לשימוש לרעה כנגד אחרים. מסיבה זו תשובת הפרקליטות תמוהה מאוד בלשון המעטה. הסם GBL אינו סם מסוכן לשימוש עצמי, אלא לשימוש נגד אחרים בין אם בחשד לאונס ובין אם לחשד סחר".

העותר שלח אל ב"כ המאשימה את חוו"ד הנ"ל, אולם לא התקבלה כל התייחסות לגביה.

24. בית המשפט בישראל אף קבע כי לאור טיבו ותכליתו של סם ה GBL, אשר נועד לשימוש כ"סם אונס", חזקה כי החזקתו אינה לשימוש עצמי. ראו דברי כב' השופטת ליאורה ברודי במ"ת (מחוזי מרכז) 29700-08-10 מדינת ישראל נ' קארין הילטון (פורסם בנבו, 17.08.2010): "6. לנוכח טיבו של הסם והשימוש לו נועד, סבורני כי בצדק טוענת ב"כ המבקשת כי קיימת עילה של מסוכנות. על פניו אין מדובר בסם שמוחזק לצורך שימוש עצמי".

25. חזקה כי המאשימה יודעת את מדיניות בית משפט נכבד זה ובית המשפט המחוזי בקשר עם סם ה"GBL" ומסוכנותו הרבה, איננו רוצים לטעון בשלב זה כי היא מסתירה את חומרי החקירה הנוגעים לכך משום חזקה זו ומשום שלא נחקר בעסקה בלתי מתועדת שנרקמה בינו לבין היחידה החוקרת בידעת או אי ידיעת התביעה הכללית / באישור או אי אישור התביעה הכללית.

ראו דברי כב' השופט ח' מלצר ע"פ 2992/12 יניב מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.08.2012):

"7. אכן, העבירה של סחר בסם מסוכן מסוג GBL היא קשה, חזאת, בין היתר, גם בשים לב לכך שבסם זה ניתן להשתמש, על פי הנתען, כ"סם אונס" (אף שיש להדגיש כי טענה זו לא הועלתה ביחס למערער כאן). נוכח חומרת המעשים, ראוי, על דרך הכלל, שנאשם שיוורשע בסחר בסם מסוכן יטופל באמצעים מחמירים, לרבות עונש מאסר

בפועל. זה המקום לציין כי הפסיקה בנושא הסחר וההחזקה בסם מסוג GBL איננה רבה, שכן סם זה הפך לבלתי-חוקי בישראל רק בשנת 2007, ואולם כבר מסתמנת מגמה שאיננה מקלה ראש בסחר ובהחזקה בסם האמור (ראו, לדוגמה: ע"פ 7026/11 מדינת ישראל נ' פלוני [[פורסם בנבו], 26.2.2012] (להלן: פרשת פלוני); ע"פ 7714/11 מדינת ישראל נ' דילן [[פורסם בנבו], 17.5.2012] (להלן: פרשת דילן)).".

וכן סגן הנשיא, כב' השופט מודריק ת"פ (מחוזי ת"א) 8173-01-11 מדינת ישראל נ' בן קדר (פורסם בנבו, 02.09.2012):

"הסם מסוג GBL (Gammte-Butyrol act one) הוגדר בישראל לפני כ-5 שנים כסם מסוכן. מחוות דעת של מומחי הרשות למלחמה בסמים (ד"ר רוני ברקביץ) עולה כי החומר הפעיל שיידך למשפחת החומרים המדכאים את מערכת העצבים המרכזית ומשמש גם כחומר מרדים. במקור פותח החומר לצרכים רפואיים שונים. אולם שימוש בלתי מבוקר בחומר הזה עלול לגרום לתופעות פיזיולוגיות חמורות עד כדי מוות. שימוש ממושך בסם גורר התמכרות פיזית ונפשית. הסם חסר צבע ומהילתו במשקה כלשהו מאפשרת שימוש בלי שהמשתמש יבחין בדבר. על כן יש המכנים את הסם, "סם האנוס" (משום שניתן למהול משקה בסם, בסתר, ולהוליר את המשתמש למצב של כניעה והתמסרות. הקורבן נמצא במצב של טשטוש וערפול חושים ולאחר מעשה אינו זוכר דבר ממה שאירע לו). נחוץ מינון נמוך מאד כדי שהסם יפעל את פעולתו. אלא שלנוכח הקושי לזהות את כמות הסם הנמהלת במשקה ובהעדר התוויה של טעם, עלול המשתמש להיכשל במינון יתר שהוא מסוכן מאד".

26. לאור העולה מחומרי החקירה שהתקבלו ביום 06.09.18, לא ברור מדוע המאשימה עדין מסתירה את חומרי החקירה הבאים מפני הנאשמים, אשר מעולם לא התקבלו אצלם ואף לא מצויים באף אחת מרשימות חומרי החקירה:

- תיעוד שליחת המוצגים ממשרד המוצגים במז"פ אל היחידה ו/או תיעוד קבלת המוצגים ממז"פ ביחידה החוקרת (פל"א 571814/14);
- צו ההשמדה של בית המשפט (כדי להבין מדוע ואם בכלל הושמדו סמים אלו);
- מפתחות תיק החקירה בנושא הסמים;
- תיעוד לוח הזמנים בנושא הסמים ממערכת הפל"א ביחידה החוקרת;
- דפי העבודה של המעבדה האנליטית כולל פלטים מהמכשירים כמדיה דיגיטלית;
- תיעוד קבלת המוצגים במשרד המוצגים במז"פ (זב"פ 01436/15 122);

- הנספחים לצו החיפוש בביתו של ליברמן (אותו העברתם לידינו רק ביום 7.8.18);
- הודעה בת זמן אמת על סגירת תיק סמי האונס נגד ליברמן "בחוסר עניין לציבור";
- רשימת התפוסים בתיק שבכותרת;
- סמי האונס.

27. לא יכול חולק, כי לא רק שלחקירת ליברמן נודעת חשיבות ציבורית גדולה, אלא שללא חקירה זו לא יהיה ניתן לנהל את ההליך הפלילי הנדון. בלעדי חקירה זו לא יהיה ניתן לגלות את האמת העובדתית והמשפטית בתיק הפלילי גופו ובכלל זה:

- 27.1. לא יהיה ניתן לחקור את אמנון ליברמן חקירה נגדית בתיק הפלילי;
- 27.2. לא יהיה ניתן לערוך ביקורת שיפוטית על הסכם עד המדינה, אשר חוקיותו מוטלת בספק רב;
- 27.3. לא יהיה ניתן להעריך את מניעי ליברמן לחתום על הסכם עד מדינה לצורך הערכת מהימנותו על ידי בית המשפט הנכבד;
- 27.4. לא יהיה ניתן להבטיח כי אילו ליברמן לא יעמוד בהסכם עד המדינה – תוכל התביעה להעמיד אותו לדין בגין ביצוע עבירות אלו משום שלא נחקר עליהן כלל.
- 27.5. לא יהיה ניתן להבין מדוע אמנון ליברמן היה כה לחוץ מהימצאות סמי האונס בביתו, דבר שהשפיע על רצונו לחתום על הסכם עד המדינה עם המאשימה.

ג. הצדדים לעתירה ומיצוי הליכים

28. העותר, רונן משה (40), נשוי ואב לילדה קטנה, החל את דרכו כבוגר הפנימייה הצבאית לפיקוד בחיפה והתגייס לשירותו הצבאי כלוחם בחטיבת גולני. לאחר שסיים בהצלחה קורס קצינים, שירת כקצין מודיעין ביחידות השדה השונות ולאחר שירות קבע ארוך השתחרר בדרגת סרן ומשרת כיום כקצין מודיעין במילואים. רונן, העוסק במתן ייעוץ אסטרטגי ותקשורתי, בנה את הקריירה שלו בזכות עבודה קשה, התמדה, יושרה ונחישות, זאת משך שנים רבות.

29. כתב האישום המצורף **נספח 9** לעתירה זו (אשר הוגש ביום 22.11.17), מחזיק שתי פרשיות אישום המיוחסות לרונן בהיותו אדם פרטי: הראשונה "פרשת משרד התיירות" והשנייה "פרשת

משרד החקלאות". נראטיב כתב האישום התבסס כל-כולו על עדות ליברמן עובד הציבור אשר נמסרה לראשונה בכל הנוגע לרון ביום 01.01.15, כלומר 6 ימים אחרי שנמצאו אצל ליברמן בבית סמי אונס ויומיים בלבד לאחר שליברמן ניסה להתאבד באמצעות סמי האונס ואלכוהול.

30. המשיב מס' 1 – הינו היועמ"ש אשר עומד בראש התביעה הכללית ובתפקידו זה הוא מופקד על אכיפת החוק ואחראי בכלל להגנה על שלטון החוק במדינת ישראל.

31. המשיב מס' 2 – הינו פרקליט המדינה העומד בראשה של פרקליטות המדינה האחראית, בין היתר, על ההחלטה האם להעמיד אדם לדין פלילי, או לסגור את התיק הפלילי נגדו מנימוקים שונים בטרם הוגש נגדו כתב אישום ועוד.

32. המשיב מס' 3 – הינו הפרקליט העומד בראש המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, זו היתה אמונה על חקירת פרשת 242, העמדה לדין של המעורבים ובפרט על חקירתו של אמנון ליברמן וחתימה על הסכם עד מדינה עימו.

33. ביום 22.08.18 פנה העותר למשיבים 1-2 בבקשת מיצוי הליכים לפני הגשת עתירה לבג"צ נגד הסכם עד המדינה עם מר אמנון ליברמן, עתירה שתוגש לבית המשפט הנכבד בקרוב. במסגרת מיצוי ההליכים, התבקשו בין היתר המשיבים למסור לידי העותר חומרי חקירה נוספים אשר מוסתרים מפניו ונהיר כי אכן כך. כן, התבקשו המשיבים ליתן פשר להתנהלות היחידה החוקרת והפרקליטות בדבר חתימת הסכם עד המדינה עם אמנון ליברמן (ובפרט בנוגע לסמי האונס).

34. למעט תשובת מנהלת לשכת פרקליט המדינה, גב' ללי רצין, מיום 02.09.18 לפיה בקשת מיצוי ההליכים הועברה לידי ניצב גדי סיסון, ראש אגף לחקירות במשטרת ישראל, טרם קיבלנו מענה מצד משיבים 1-2 ואין לדעת האם התביעה הכללית עומדת מאחורי הסכם עד המדינה עם אמנון ליברמן והאם ביכולתה להגן עליו.

העתק תשובת מנהלת לשכת פרקליט המדינה מיום 02.09.18 מצורף **כנספח 10** לעתירה זו.

עקב פנייה זו, התקבלה תשובת עו"ד ענבל לוי ביום 06.09.18 המצורפת **כנספח 7** לעתירה זו.

35. באותו היום, ולפני שהעותר ידע על קיום של חומרי החקירה שנשלחו רק ביום 06.09.18 לחזקתו, הוגשה העתירה לערכאה הדיונית כמתואר לעיל.

36. ביום 12.09.18 נשלחה תשובה לעו"ד ענבל לוי וכן למשיבים 1-3 בנוגע למכתבה מיום 06.09.18.

העתק התשובה מיום 12.09.18 מצורף **כנספח 11** לעתירה זו.

37. המשיב 4, אשר לא היה מכותב במסגרת ההליכים, הינו מפקדה הנוכחי של היחידה הארצית לחקירות הונאה ("יאח"ה"), אשר הייתה אמונה על חקירתו של אמנון ליברמן בפרט, ועל פרשת 242 בה ליברמן היה מעורב ככלל.

ד. תשתית נורמטיבית ולגופו של עניין – פתיחה בחקירה פלילית והשלכותיה על

התיק הפלילי

38. הוראת סעיף 3 ל פקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 ("פקודת המשטרה") קובעת בזו הלשון:

"מטרת ישראל תעסוק במניעת עבירות ובגילוי, בתפיסת עבריינים ובתביעתם לדין, בשמירתם הבטוחה של אסירים, ובקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש".

39. וכן הוראת סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 ("חסד"פ") קובעת כדלקמן:

" 59. נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה; אולם בעבירה שאינה פשע רשאי קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה להורות שלא לחקור אם היה סבור שנוסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או אם היתה רשות אחרת מוסמכת על פי דין לחקור בעבירה".

40. כל עוד נודע למשטרה על ביצוע עבירה, חלה עליה חובה לפתוח בחקירה בעבירות המסווגות כעבירות פשע. עמד על כך כב' השופט (כתוארו דאז) מצא בדנג"ץ 7516/03 יעקב נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו, 12.02.2004):

" גם טענת העותר, כי פסק-הדין מנוגד לסעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי, דינה להידחות; ומאחר שבפסק-הדין אין התייחסות לעניין זה אייחד לו מספר מילים. סעיף 59 רישא מצווה, כי אם "נודע למשטרה [ולעניינו - לפרקליטות] על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה". ואולם, השאלה העיקרית לעניין זה היא אם אכן נודע למשטרה על

ביצוע עבירה. תשובה חיובית על שאלה זו מחייבת קיומה של תשתית ראייתית ברמה המצדיקה פתיחה בחקירה..." (הדגשה אינה במקור).

ראה גם: בג"ץ 1113/07 ניסים צדוק נ' ראש אח"מ - משטרת ישראל (פורסם בנבו, 01.09.2008), פסקה 25-26 להחלטת כב' השופט (כתוארו דאז) ג'ובראן.

41. ובכן, השאלה היחידה והעיקרית היא האם יש תשתית ראייתית שמצדיקה פתיחה בחקירה. ככל ויש תשתית ראייתית כאמור, המחוקק מצווה על המשטרה לפתוח בחקירה.

42. עוצמת התשתית הראייתית המתוארת בנספחי בקשה זו, הצדיקה פתיחה בחקירה פלילית באופן מיידי ללא כל בדיקה מקדמית, וכן את מעצרו של אמונון ליברמן עד לתום ההליכים הפליליים שהיו צריכים להיפתח נגדו (ולא מעצר בית בבית שורץ סמים). כזכור, חו"ד מז"פ שהעבירה ב"כ המאשימה לידי העותר ביום 6.9.18 נושאת תאריך של למעלה שנה לאחר חתימת הסכם עד המדינה הסופי ובהיותו כבר בלונדון (בלא שהעבירה לעותר עד היום את צו השמדת סמי האונס, כביכול).

43. דברים אלו מקבלים משנה תוקף לאור העובדה כי אמונון ליברמן, על פי הודאתו, היה מספק סמים מסוג קוקאין לשר התיירות לשעבר - סטס מיסז'ניקוב.

44. נפנה בהקשר לזה לדברים אשר פורסמו ביום 21.11.2017 באתר "The Marker":

" לדברי ליברמן, לצורך זה ביקשה ממנו כהן להביא לאותו ערב קוקאין. ליברמן, שהיו לו כמה חברים במדריד, קנה דרכם כ-1-2 גרם קוקאין ונתן לכהן. אחרי ארוחת הערב במסעדה, הם נסעו למועדון לילה שבבעלות חבר של ליברמן, ובשלב מסוים כהן הזמינה אותו להצטרף לתא שירותים יחד אתה ועם מיסז'ניקוב. "זו היתה הפעם הראשונה שראיתי את סטס מסניף בשרותים", סיפר לחוקרים....

ליברמן סיפר לחוקרים גם על נסיעה נוספת של סטס עם יולי רוט, שעומדת במרכז כתב האישום, לארה"ב, "שנה או שנתיים אחרי זה". לדבריו, באותה נסיעה מיסז'ניקוב ביקש מליברמן לארגן קוקאין לסוף השבוע שבו הוא נשאר בניו יורק. הוא סיפר לחוקרים גם כי באותו ביקור נפגש מיסז'ניקוב עם דונלד טראמפ, מי שנבחר שנים אחר כך לנשיא ארה"ב. "הבאתי לו 3 גרם לחדר במלון בניו יורק, יצאנו לדרינק ומשם למסעדה, ואז למועדון רוסי". ליברמן אמר שהוא לא

נהנה במועדון ועזב, ולכן לא ראה את מיסז'ניקוב מסיני, אבל בהמשך רוט אמרה לו: "זה היה חומר מאיכות טובה"..."

העתק כתבה מיום 21.11.2017 מאתר "The Marker" מצורף **כנספח 12** לעתירה זו.

45. אכן, המאשימה אינה מכחישה קיומה של תשתית ראייתית המצדיקה פתיחה בחקירה אלא טוענת בעלמא במכתבה מיום 6.9.18, כאמור ללא סימוכין בחומרי החקירה - "חוסר עניין לציבור", כביכול.

כפי שהוכח לעיל סם אונס מסוג GBI אינו מוחזק לצריכה עצמית אלא חזקה שהוא מוחזק לשימוש לרעה נגד קורבנות או לסחר בסם זה - בנסיבות אלו הרי ברור שיש עניין ציבורי מוגבר ויש חובה לפתוח בחקירה - וכך נעשה על ידי המאשימה במקרים אחרים בכמויות פחותות לאין ערוך של סמי אונס מהללו שנמצאו אצל עד המדינה אפילו לשיטתה (עסקין בעבירות מסוג פשע).

46. שנית, ב"כ המאשימה כותבת במכתבה מיום 06.09.18, המצורף **כנספח 7**, כי:

"ליברמן נשאל במסגרת החיפוש מה מהות הנוזל והוא אמר כי איננו יודע, כן אמר כי היו לו אורחים מחו"ל ויתכן כי הנוזל שלהם. לא נמצאו כל ממצאים אשר העלו חשד כלשהו לעבירה, מלבדת החזקת החומר לצריכה עצמית".

תשובה זו מדברת בעד עצמה. יתמהה הקורא, האם רשויות התביעה והאכיפה במדינת ישראל היו מקבלות תשובתו של אדם ברגע החיפוש בביתו בו נמצאו בחזקתו סמי אונס במסגרת החיפוש לפיה: "היו לי אורחים מחו"ל"? ובשל תשובה מספקת זו לא נחקר באזהרה אף מילה אחת על סמי האונס במהלך חקירתו במשטרה?!

כך למשל, סותרת את עצמה ב"כ המאשימה: אם אכן הסמים הם של "אורחים מחו"ל" מדוע נסגר, כביכול, התיק (שלא נפתח מעולם) בעקבות "צריכה עצמית" של ליברמן?

47. חקירתו של ליברמן מתחייבת לא רק מהפן הציבורי של איתור קורבנותיו של עד המדינה והעמדתו לדין, אלא גם מתחייבת לצורך קיום ההליך הפלילי שבכותרת.

48. ראשית, על ההגנה לדעת מה עשו סמי האונס אצלו וכן האם זה הגיע מסומם לחקירה ביום 01.01.15, שלושה ימים לאחר ניסיון התאבדותו ואישפוזו בבית החולים איכילוב ומסירת הודאותיו בכתב האישום שמבוסס על הנארטיב שלו ביום חקירה זה.

49. את ניסיון התאבדותו של ליברמן ביום 29.12.14 ובמעצר הבית המלא (אשר לא נחקר כלל גם הוא והמאשימה מסתירה את התיעוד הרפואי הנוגע אליו, ובכלל זה בדיקות סמים ככל שנערכו), ליברמן ביצע ככל הנראה בעזרת סמי אונס נוספים שהיו בביתו ולא נתפסו על ידי המשטרה בשילוב עם אלכוהול. עניין זה בכוחו להשפיע ישירות על מהימנותו וקבילותו של הודאות ליברמן, ובפרט זו שנמסרה ביום 1.1.15 נגד העותר עליו נבנה הנארטיב של כתב האישום.

יפים לעניין זה הם דברי כב' השופטת דפנה ברק ארז בע"פ 2868/13 אלישע חייבטוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.08.2018):

"ניסיון להגיע לחקר האמת אשר כרוך בהפרה של דיני העונשין חותר תחת שלטון החוק, מביא לפגיעה באמון הציבור ברשויות האכיפה ומכתים את ההליך הפלילי בכללותו. יתרה מכך, סמים הם גורם מטשטש תודעה, דבר שמעורר קושי העומד בפני עצמו כשעסקין בחקירה של חשוד. חומרים משכרים עשויים להשפיע על יכולת הבחירה של אדם ועל הבנתו את המציאות. במובן זה, הודאה שניתנה בסמוך לצריכתם של סמים מלווה בחשש אינהרנטי שמא החשוד לא הודה באופן חופשי ומרצון, ומעוררת ספק בדבר אמיתות הדברים".

50. שנית, לא יהיה ניתן לערוך ביקורת שיפוטית על הסכם עד המדינה – על כל המשתמע מכך, ובכלל זה ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק ואכיפה ברגנית.

51. שלישית, לא יהיה ניתן להעריך את מניעיו של ליברמן לחתום על הסכם עד מדינה לצורך הערכת מהימנותו על ידי בית המשפט הנכבד; שכן, אם עמד בפניו הסיכון לשבת מאחורי סורג ובריח בשל עבירות סחר של סחר בסמי אונס ו/או ביצעו מעשי אינוס ו/או ביצוע מעשי סדום – זה היה מוכן לעשות הכל כדי להסתלק ללונדון ולקבל חסיונות מלאה (דבר אשר קרה בסופו של דבר).

כפי שעולה מתמליל חקירתו של ליברמן לאחר שנתפסו הסמים ביום 24.12.14 – ועוד בטרם הגיע לייעץ לו עורך דינו, חששו העיקרי של ליברמן היה הסמים שנתפסו בביתו. מפאת חשיבות הדברים, נביא אותם כפי שהם בפני בית המשפט הנכבד:

"חוקר מס' 2 אסף ולפיש: ...לפני שנגיע לעניין. אודי (החוקר יהודה ויור-הח"מ) התרשם, ואני סומך מאוד על אודי, אודי הוא איש עם הרבה מאד ניסיון, עתיר ניסיון. אם... הוא התרשם ממך שיש רצון לשתף פעולה ולהגיד את האמת. אני צודק?

נחקר אמנון ליברמן: נכון... יש עוד עניין שהעליתי... שזה כרגע גם סיבה ללחץ וכל זה. אמרתי שאני מוכן ואני רוצה... בעניין הזה לשתף פעולה באופן מלא אבל יש עוד דברים שעוד... נמצאים, ויש עוד דברים שנמצא בבית שלא... זה כרגע הסיפור שמבחינתי כאילו... הלחץ שאני נמצא בו...

חוקר מס' 2 אסף ולפיש: ...עזוב רגע את הסמים, בוא נשים בצד...

נחקר אמנון ליברמן: ... אני לא יכול לבוא רגוע לזה כשאני...

חוקר מס' 2 אסף ולפיש: אמנון, אני רוצה להגיד לך שיש לך דאגות נוספות חוץ מהסמים אז בשביל זה אנחנו פה..."

(עמ' 5-6, ש' 5-38, 3-5 לתמליל חקירתו של אמנון ליברמן מאותו היום).

52. אכן, רפ"ק אסף ולפיש שם את הסמים "בצד" – עד עצם היום הזה.

הדברים נכונים ביתר שאת כאשר עסקינן בעד מדינה שקיבל טובות הנאה מופלגות ואין לנו כל תיעוד אודות "עסקה" בלתי חוקית זו במסגרתה לא נחקר על סמי האונס כלל.

53. רביעית, לא יהיה ניתן לחקור נגדית את העד המרכזי ביותר (שהינו עד המדינה ליברמן) כאשר אין ברשות ההגנה את מלוא המידע וחומר החקירה בעניין זה. על חשיבותה של חקירה נגדית אפקטיבית יודע מותב נכבד זה. עמד על כך גם כב' השופט הנדל בע"פ 6001/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.05.2013):

7. כידוע, האמת המשפטית אינה נוהגת להתגלות ביוזמתה ולהכריז "הנני". האמת ההיסטורית אינה ניצבת בכיכר השוק, ניכרת לעיני כל. זו גם זו משולות לאוצר הטמון מתחת לעפר. על-מנת להגיע אליהן נדרשת עבודת חפירה מאומצת. בשיטה האדברסרית, כלי החפירה היעיל ביותר הוא החקירה הנגדית. טול מהערכאה הדיונית השומעת ראיות בנושא השנוי במחלוקת בין הצדדים את החקירה הנגדית, ונטלת ממנה את אבן הבוחן הטובה ביותר המסייעת לה להגיע לחקר האמת..."

54. בפרט אמורים הדברים לאור האמרה הידועה לפיה "אין חקר לתבונת סניגור מוכשר, ואין לנחש כיצד יכול היה לנצל את החומר הנמצא לפניו".

55. חמישית, ייתכן כי לאחר שליברמן יחקר בעניין זה – התביעה תחליט לבטל את הסכם עד המדינה עמו מיוזמתה לאור חומרת הדברים (הגם שאין לדעת כיצד הבטיחה התייצבותו מלונדון לעמוד לדין בישראל). בנסיבות אלו, כתב האישום שלפנינו נידון לביטול אף הוא.

56. שישית, ללא חקירה פלילית כאמור לא תהיה כל אפשרות מעשית להעמיד את אמנון ליברמן לדין בגין ביצוע עבירות חמורות אלו, ככל ויבוטל הסכם עד המדינה.

57. בטרם נעילה, נציין כי לדידו של העותר, המסגרת הנורמטיבית נשוא עתירה זו אינה "השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום" הן משום שמעולם לא נפתחה חקירה בעניין סמי האונס שיש להשלים (על כל המשתמע מכך לעניין הנחיית פרקליט המדינה מספר 6.11 – השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום), והן משום שהמאשימה לא טענה זו במכתבה ביום 06.09.18.

58. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט ליתן צו על תנאי כמתואר לעיל.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו ביניים שיקבע כי עד להכרעה בעתירה זו, יש לעכב את ההליכים נשוא התיק שבכותרת האמורים להיפתח על פי החלטת בית המשפט קמא ביום 7.10.18 וכן, להורות למשיבה שלא ליידע את עד המדינה או בא כוחו או כל גורם מטעמו בדבר עצם קיום עתירה זו וכן כל פרט ממנה, ולו המזערי.

בנוסף, ולאור המסוכנות והחשש האינהרנטי משיבוש הליכי משפט, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לקיים דיון דחוף בדלתיים סגורות.

רווית צמח, עו"ד

ב"כ העותר

מ.ר 30824

היום, 20 לחודש ספטמבר שנת 2018